

Kuřimská pověst

Jednoho dne se jedné mamee narodila dcera. Ta dcera se jmenovala Agáta. Byla velice hodná a laskavá. Ráda pomáhala své mamee. Protože bydleli u lesa, dcera nosila vodu ze studánky. Také měla bratra. Byl o čtyři roky ^{starší} a třeba si vždy rozuměli. Bratr také rád pomáhal své hodné mamee. Byla totiž na všechno sama. Otec se jednoho dne nevrátil u lesa když šel na horu nad jejich domem. Hoře se tehdy říkalo zakletá. Nevrátila se u ní už spousta mužů. Od té doby byla matka na vše sama, peněz vydělávala málo, ale největší starosti jí dělaly obavy o děti. Jednoho rána se dcera dlouho nevracela s vodou. Matka už byla vyděšená k smrti, když v tom kdosi zaklepal na dveře. Matce se ulevilo, když ve dveřích spatřila dceru. Dcera si s sebou přivedla

jakousi neznámou osobu. Oblečení měla probhané, ale zato měla velice pěkného koně a starého psa.

Matka se zeptala osoby poutníka, co potřebuje a on poprosil o nocleh. Na druhý den matka poslala dceru opět provodu a syna pro dříví. Poutník se nabídl, že synovi pomůže. Tak šel každý po svém.

Užom kdosi zaklepal na dveře. Matka se podivila, kdo to asi je. Za dveřmi stála dcera. "Cože tak brzy?" ptá se matka. Dcera smutně odpověděla: "Studánka vyschla." Matka si prozdechla a dcera vstala do domu.

S syn a poutník se vrátili. Donesli dříví šikrát více, než když šel syn sám. Matka byla udivená, že nesou tolik dříví. Pak všichni společně poobědvali. Při obědi matka vyprávěla, co se přihodilo dceři. Poutník řekl: "Musíme s tím něco udělat, nemůžeme čekat, až zaprší."

A tak poutník navrhl, že pojedou doměsta pro zásobu vody, než se studánka zase naplní, ale matka řekla,

že ne, že cesta je moc dlouhá. Lyn navrhl, že pojedou pocerst-
ným a že jeden na druhého dají pozor. Matka tedy souhlasila.
Druhý den se tedy oba vydali na cestu. Jeli a jeli, jeli
lesy, jeli horami a další den byli ve městě. Matce
a dcěři se mezi tím vedlo vcelku dobře. Bratr a
pocerstný dojeli do města a zavlítali na pouť.
Tam rovnou vyprávěli příběhy pobuřní komediantů.
Lyn a pocerstný se na chvíli zastavili a poslech-
li si pár příběhů. Jeden z těch příběhů vyprávěl o
zakleté hoře. Zněl asi takhle: „Jednoho dne šel jeden
muž na dalekou horu až kámhle na kopce, přesně tam, kde
stál dům synovy matky.“ Lyn si okamžitě vzpomněl na
matku a sestru Agátu. Na té hoře prý žijí jakési
divné ženské, které každého dočista zmátnou. Pocerstného
to tak rájalo že poděkoval komediantům, dal jim
dukát na rozloučenou, vzal syna a hned jeli pro vodu.
Když ji koupili, jeli co nejrychleji domů, aby vše novědili

matce a Agátě. Když se o divných ženských dověděly, byly celí bez sebe a tak pocestný navrhly, aby se samy vydaly. Matce se ale jeho nápad zrovna nezamlouval. Řekla tedy, ať jdou sami, ale Agáta řekla, že když se ona a bratr nevdají jako jejich otec, co si matka sama počne? Když tedy mají zmizet, ať zmizí všichni. Matka souhlasila. Na druhý den se tedy vydaly na horu všichni čtyři. Když došli až na úplný vrchol hory, zastavili se v křoví a sledovali jakési divné bytosti. Mezi nimi poznala matka i svého muže. Už už se za ním chtěla rozlehout, pocestný ji ale zastavil a řekl: „Buď opatrná!“ Matka tedy opatrně našlapovala, zatím to vypadalo, že si ji nikdo nevšiml. Když došla až k divožence, která ho hlídala, řekla matka: „Propusť mého muže!“ Divoženka neodpověděla. Matka to ještě jednou opakovala, divoženka řekla, že ne, že on je teď jejich rajátec a manžel jejich královny. Tom se královna zjevila. Matka naléhala, aby jejího muže propustila.

Práloona nechčila ani slyšet. Pocerstný si vzpomněl na vyprávění komediantů o tom, že divné ženské mohou přemoci jedině pomocí kouzelného říkávání. Vyřikl tedy: „Huš babo, kšic babo, huš babo, kšic babo!“ Všechny divné ženské se v tu chvíli propadly do země. Otec se rozběhl k matce, objali se a políbili. Syn navrhl, aby za odměnu dali pocerstnému půl chalupy a sestru Agátu za ženu. Tak se i stalo. Od té doby se hoře, kde se divné ženské propadly, říká BABA.